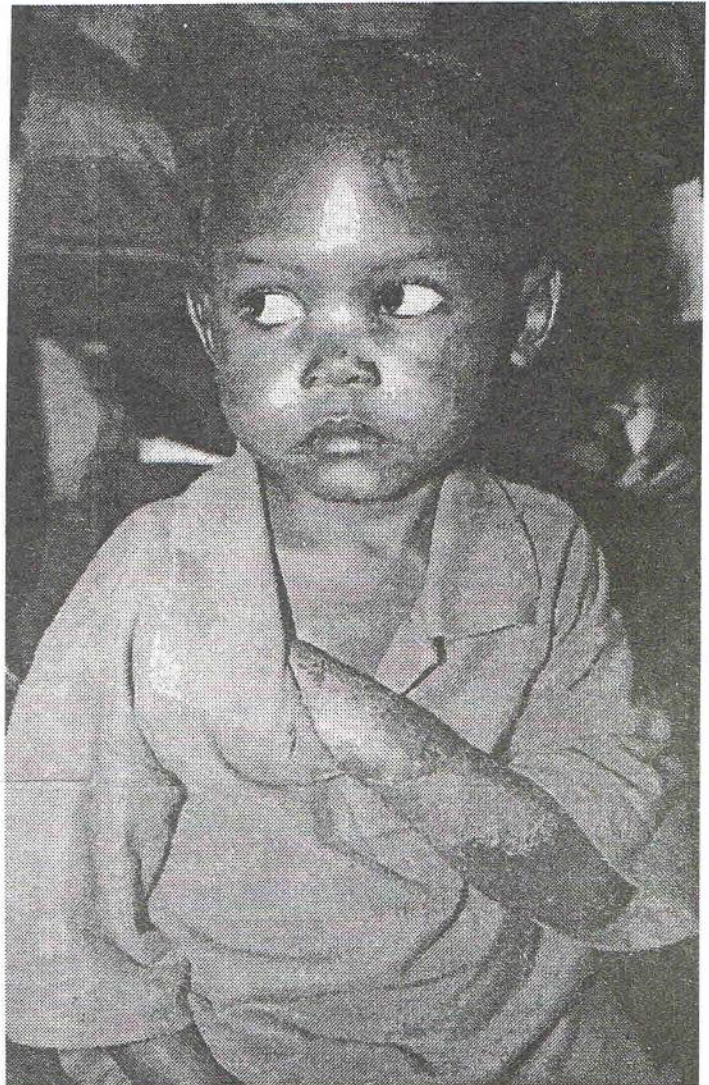

Goede vrienden,

We hebben een moeilijke tijd achter de rug: plunderingen door de vluchtende soldaten van het nationaal leger, het voorbijtrekken van uitgeputte Ruandese vluchtelingen op weg naar Angola, de "bevrijding" door het leger van Kabila, die nu meer en meer militair bewind dan bevrijding lijkt te zijn, de vlucht van Mobutu, Zaïre is weer Kongo geworden,.... Heel wat gebeurtenissen op korte tijd, zodat we niet meer zo klaar zien waar we staan en waar we naartoe gaan.

We hebben heel wat spanningen meegemaakt en soms veel schrik gehad, maar we konden het overleven dank zij de bevolking: de mensen waardeerden het dat wij in deze moeilijke tijden bij hen bleven en ze beschermden ons tegen plunderende soldaten. Niet alleen wij, maar ook onze sociale diensten hebben het overleefd. Ons onthaalhuis voor mensen in nood "Mpokolo wa Muoyo" (Bron van Leven) blijft per maand 30 tot 35 nieuwe gevallen opnemen.

Ons christelijk sociaal centrum Cerdès blijft behoeftigen voeden en zieken verzorgen; wekelijks worden 160 voedselrantsoenen uitgedeeld en 400 tot 500 zieken behandeld. Vanuit deze sociale activiteiten zijn wij met onze medewerkers ook sterk gemotiveerd om te werken aan bewustmaking, rechtvaardigheid en vrede. In deze oorlogstijd met gebrek aan voedingswaren en geneesmiddelen gingen de prijzen enorm stijgen, zodat het ons wel veel moeite en geld gekost heeft om onze diensten draaiende te houden. Hulp van humanitaire organismen was maandenlang opgeschort, zodat we op onszelf waren aangewezen in een crisistoestand die ons totaal oversteeg. We zijn er nu meer en meer van overtuigd dat men er in het Westen soms weinig van begrijpt. Gewone mensen in Europa begrijpen nog het best de dagelijkse problemen waar gewone mensen in Kongo mee te kampen hebben. Maar heel wat officiële instanties blijken geen voeling meer te hebben met de realiteit. Zopas kregen we een antwoord op onze aanvraag van een jaar geleden voor een eenmalige steun voor de verbouwwerken van ons onthaalhuis. Een uittreksel: "Het spijt ons U te laten weten (...) geen subsidies (...) het reglement eist dat het project terzelfdertijd door (x) of (y) wordt medegefinancierd. Een opvangtehuis komt echter niet in aanmerking voor medefinanciering door (x) of (y). In de hoop dat U de nodige fondsen via een andere weg (...)".

Die officiële Belgische en westerse organisaties zijn echter de laatste tijd - behalve veel mooie verklaringen - er niet toe gekomen om het afschuwelijk drama van de Ruandese vluchtelingen degelijk aan te pakken... Maar als gewone missionarissen samen met gewone Kongolezen in moeilijke omstandigheden ontredderde mensen opvangen, ook Ruandese vluchtelingen die na een voetreis van 2000 km uitgeput in Kananga aankomen, dan moeten ze van het Westen vernemen dat "volgens het reglement zo iets niet in aanmering komt voor medefinanciering"...

Maar we laten ons niet ontmoedigen door die erg duistere internationale politiek. Ze lijken het in het Westen veel beter te weten wat er hier moet gedaan worden. Maar wij weten samen met de mensen met wie wij hier leven, dat het leven van armen voorrang heeft op bepaalde reglementen en principes uit het rijke westen.

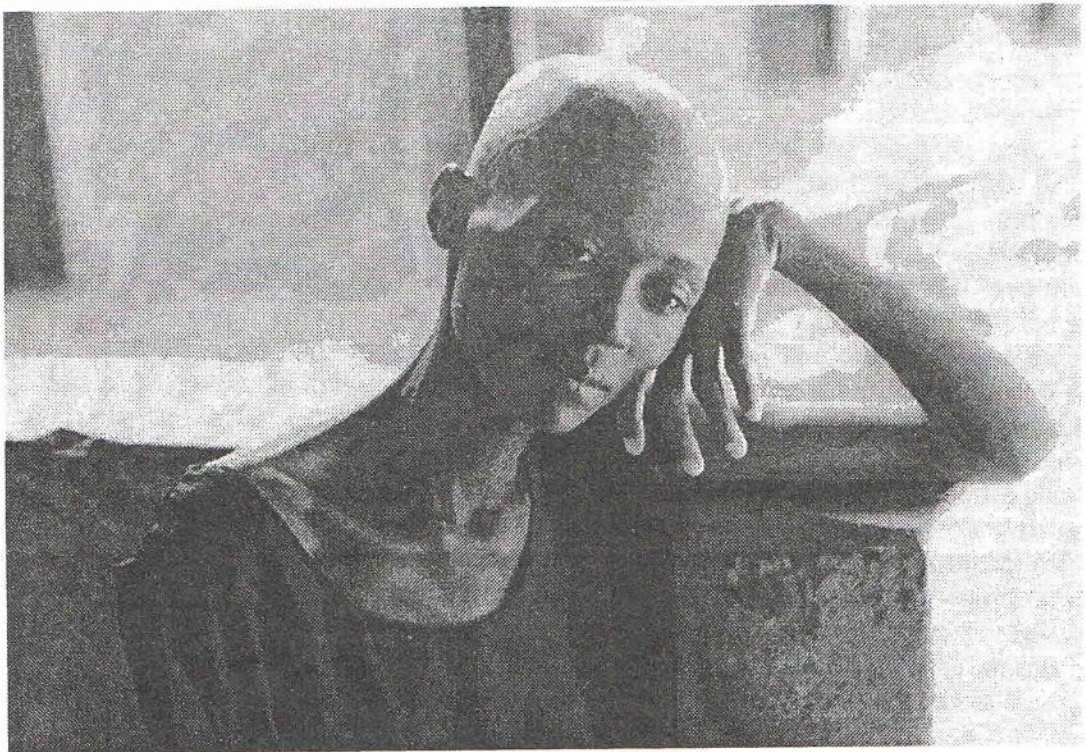
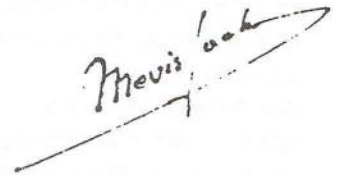
En we weten ook dat heel wat gewone mensen in Vlaanderen gezond verstand genoeg hebben om te begrijpen waar het om gaat. We doen dus gewoon verder ten dienste van de vertrapte mens in Kongo.

We danken u voor uw begrip en uw solidariteit.

Pater Ivo Vanvolsem
uit Buizingen, Brabant

Broeder Paul Depoorter
uit Izegem, West-Vlaanderen

Pater Jaak Mevis
uit Lummen, Limburg

Indien u verder wenst te steunen, kunt u op volgend rekeningnummer storten:

"Scheut Ontwikkelingssamenwerking, Brussel"

000 - 0901974 - 68 (met fiscaal attest)

met vermelding: "Onthaalhuis Kananga".